

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΔΥΝΑΜΙΕΣ

ΟΙ "ΕΜΠΙΣΤΟΙ, ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Η φίλη και έμπιστη του βασιλέως των Γκάνγκαστερ Ντάιμοντ, Μάριον Ρόμερτ, η οποία στο τέλος τον έπρόδωσε στους εχθρούς του.

Η ανάγκη της έκμυστηρέυσης. Ο Μαρμελούκος έμπιστος του Μ. Ναπολέοντος. Η πριγκήπισσα φόν Πλές και οι έστεμμένοι φίλοι της. Πώς τους έπρόδωσε. Ένα βιβλίο που προκαλεί διαζύγιον. Ο έμπιστος του Ροδόλφου της Αυστρίας. Ροδόλφος και Βετσέρα. Ένα αιματηρό εϊβύλλιο. Ρασπούτιν ο διαβολοκαλέγερος. Πώς κυβερνούσε τη Ρωσία. Αλφόνσος και Πεδράζα. Ένα εϊδύλλιο του Σαρλώ. Η άχαριστία της Γκρέττας Γκάρμπο, κτλ.

Όλοι οι μεγάλοι άνδρες της ιστορίας είχαν τους έμπιστους των και τους έπιστηθίους φίλους των, από τους οποίους επηρεάζονταν περισσότερο παρ' ό,τι από τις γυναίκες τους και στους οποίους έμπιστεύονταν όλα τα μυστικά και όλα τα σχέδιά τους. Έτσι ο Αχιλλεύς είχε τον Πάτροκλο, ο Αλέξανδρος είχε τον Ηφαίστιον, ο πολύς καρδινάλιος Ρισελί είχε τον μυστηριώδη πάτερ Ίωσήφ. Ο Ναπολέον έμπιστεύονταν περισσότερο από τη σύζυγό του κι' από τους ύπουλους του τον πιστό Μαρμελούκο τον Ρουστάν και η τραγική Τσαρίνα Αλεξάνδρα της Ρωσίας δεν χρησιμοποίησε τίποτε κρυφό από τον Ρασπούτιν.

στην ανάγκη να χωρίσει τη γυναίκα του, ύστερα από είκοσιπέντε ετών ευτυχισμένο σύζυγό βίο.

Ο άτυχος και τραγικός διάδοχος της Αυστροουγγαρίας Ροδόλφος είχε για έμπιστό του τον άφοσιωμένο του θαλαμηπόλο Λόσσεκ. Ο άνθρωπος αυτός ήταν ο μόνος, στον οποίον ο Ροδόλφος είχε όμολογήσει φανερά το αίσθημά του και τις σχέσεις του με την βαρονίδα Μαρία Βετσέρα. Αυτός προετοίμαζε τις συναντήσεις των δύο εραστών, αυτός διαβίβαζε την αλληλογραφία τους και αυτός τέλος εφρόντιζε ν' απαλλάσσει τον πρίγκηπα από κάθε ενόχληση σχετική με το παρόνομο αίσθημά του και να δικαιολογή τις απουσίες του. Τέλος, κατά το δράμα του Μάγερλιγκ, ο μόνος στον οποίον άφησε ο πρίγκηπας πριν αυτοκτονήσει με την άγαπημένη του, μια έπιστολή, ήταν ο πιστός του αυτός υπηρέτης. Σ' αυτόν ανέκοίνωσε πως είχε σκοπό ν' αυτοκτονήσει κι' αυτόν παρακάλεσε να τα κανόνισι όλα κατά τον καλύτερο τρόπο, ώστε να μη δημιουργηθή σκάνδαλο.

Ο άφοσιωμένος θαλαμηπόλος του Ροδόλφου ήταν ο πρώτος που μπήκε μέσα στον θάλαμο του ζεύγους και που πρωταγίκωσε νεκρούς τον Ροδόλφο και τη Βετσέρα. Έκράτησε όμως το στόμα του κλειστό και δεν έβγαλε λέξη για το δράμα, του οποίου ύπηρες ο μόνος αθηντικός μάγης, επί τριανταπέντε όλόκληρα χρόνια, δηλαδή μέχρι της ημέρας που θανάτου του. Τότε μόνον διεκρίνισε το μυστήριο, άφίνοντας μια διαθήκη, όπου έξηγούσε λεπτομερώς την τραγωδία του Μάγερλιγκ.

Ο θαλαμηπόλος Λόσσεκ ύπηρες ένας έπιμος, ένας από τους παλιούς έμπιστους. Υπάρχουν όμως κι' έμπιστοι, οι όποιοι έμμεταλείπονται κατά τον χειρότερο τρόπο τη συμπάθεια και την έμπιστοσύνη που τους δείχνουν οι ύψηλοι τους φίλοι. Ένας τέτοιος άθλιος ήταν ο σατανικός Ρασπούτιν. Ο διαβολοκαλόγερος αυτός, ο κακός δαίμων της Ρωσίας, είχε κατορθώσει να κατακτήσει τη συμπάθεια της τσαρικής οικογενείας και η έπάρρησή του επί της Τσαρίνας Αλεξάνδρας ήταν τόσο μεγάλη και η έμπιστοσύνη που του έδειχνε αυτή τόσο απεριόριστη, ώστε μπορεί κανείς να πη ότι κατά τα τελευταία έτη, πριν από τη ρωσική επανάσταση, τις τύχες της Ρωσίας τις διηύθυνε ο Ρασπούτιν. Αυτός ήταν η ατία που προκάλεσε το ζεσπασμα της λαϊκής όργης και την καταστροφή των Ρωμανώφ.

Το ίδιο περίπου μαρτυρεί να λεχθή και για τον κόμητα Πεδράζα, τον έμπιστο του πρώην βασιλέως της Ισπανίας Αλφόνσου. Όλα τα οικονομολογικά ζητήματά του τα συζητούσε ο Αλφόνσος με τον κόμητα Πεδράζα. Του είχε δώσει δε τέτοια έλευθερία δράσεως, ώστε όλόκληρη η Ισπανική Αϊλή είχε έξεγερθεί εναντίον του και στο τέλος ζήτησε την άπομάχρυνσή του. Όταν ο Πρίμο ντε Ριβέρα ανέλαβε τη δικτατορία, ο Αλφόνσος έζήτησε να φέρη και πάνω τον Πεδράζα κοντά του, μα ό ντε Ριβέρα άρνήθηκε αυτή τη χάρη στον βασιλέα. Οι Ισπανοί θεωρούσαν τον Πεδράζα ως έναν άνθρωπο με έλεινό χαρακτήρα, ο όποιος είχε έξασκήσει την άθλιέστερη έπάρρησή επί του Αλφόνσου. Και μετά την άπομάχρυνσή του όμως άπ' την Ισπανική Αϊλή, τ' αποτελέσματα της έπάρρησής του ήταν τέτοια, ώστε ο Αλφόνσος δεν μπόρεσε να άποφύγη τη μοίρα του.

Μα κι' αν αφήσουμε τους έστεμμένους και κατεβόμης στους κοινούς θνητούς, θα ιδούμε ότι και εκεί οι έμπιστοι δεν λείπουν. Ο μέγας σοφός Αϊνστάϊν δεν άνακονόνανε και δεν διατηπώνει όριστικά καμιά θεωρία του, προτού τη συζητήσει έπιστομαένως με την γραμματέα του και έξασφάλισι την έπιδομασία της. Και άλλοι όμως συγγραφείς και καλλιτέχνη θεωρούν τους ή τις γραμματείς τους ως πρόσωπα έξια της μεγαλειότητας των έμπιστοσύνης και άναγνωρίζουν ότι

Ο Έρρίκος Καρούζο με την επί πολλά έτη φίλη και έμπιστή του Άδδα Γκισατέτι.

Ός επί το πλείστον, οι έμπιστοι των μεγάλων άνδρων, των βασιλέων και πριγκήπων, είνε κάθε άλλο παρά πριγκήπιξής καταγωγής και ύψηλής θέσεως. Κι' αυτό γιατί οι έστεμμένοι δεν έχουν έμπιστοσύνη στους εύγενείς που τους τριγυρίζουν ή στα πρόσωπα της άκοιούβιάς τους.

Κοιρασμένοι λοιπόν άπ' τις ραδιοφωνίες των αϊλικών, χαρίζουν την έμπιστοσύνη τους σ' άνθρώπους ταπεινούς, αλλά ειλάνεινεις, οι όποιοι τους λένε λιγότερα κουλμιέντα, τους κάνουν λιγότερες ύποκλίσεις και τους δείχνουν πραγματική άφοσίωση και άγάπη.

Μιά από τις πιο ένδιαμερούς γυναίκες των τελευταίων χρόνων, είνε η άγγλικής καταγωγής Γερμανίς πριγκήπισσα Νταϊζή φόν Πλές. Η πριγκήπισσα αυτή, η όποία είνε σύζυγος του πλουσιωτάτου πριγκήπου φόν Πλές, χάρις στη μεγάλη άριστοκρατική της θέσι και χάρις στον άξιαγάπητο χαρακτήρα της, κατέκτησε την έμπιστοσύνη όλων σχεδόν των έστεμμένων προσωπιοτήτων της έποχής της. Είχε γίνει η έμπιστη του βασιλέως Έδουάρδου και της βασιλίσσης Αλεξάνδρας της Αγγλίας, οι όποιοι της ένδειξιν της φιλίας τους, της βάπτισαν τα παιδιά της! Έπίσης ό τέως Κάϊζερ συχνά έφιλοξενείτο στον θαμνάσιο πάργο του Πλές, όχι ως έπίσημος έστεμμένος επισκέπτης, αλλά σαν ένας στενός οικογενειακός φίλος.

Η άξιαγάπητη πριγκήπισσα φόν Πλές είχε όσαυτως στενωτάτη φίλια με τη βασίλισσα Βικτωρία της Αγγλίας, τη βασίλισσα της Γερμανίας και τη βασίλισσα Έβα της Ισπανίας, με τις όποιες διατηρούσε τακτιωτάτη αλληλογραφία. Δυστυχώς όμως η τόσο συμπάθης πριγκήπισσα αυτή έπρόδωσε στο τέλος την έμπιστοσύνη των ύψηλων της φίλων. Μετά τον πόλεμο δηλαδή, όταν ο Κάϊζερ και οι περισσότεροι έστεμμένοι της Εύρώπης έχασαν τους θρόνους των, η φόν Πλές έξέδωσε ένα τόμο «Απομνημονεύματων» χωρίς να ζητήσει την άδεια κανενός από τους ύψηλους της φίλους και χωρίς ν' αναφέρει τίποτε στον σύζυγό της. Στ' «Απομνημονεύματα» αυτά μιλούσε με έντελώς οικείο και επίπλοιο τρόπο για τους διαφόρους έστεμμένους που την είχαν τιμήσει με τη φίλια τους και οι περισσότεροι άπ' αυτούς αισθάνθηκαν τον έαυπό τους προσβεβλημένο από τα γραφόμενά της.

Έγραψαν λοιπόν δριμύτατες διαμαρτυρίες εναντίον της στον σύζυγό της. Και τό σκάνδαλο έξεπασσε τόσο μεγάλο, ώστε ό δι-

Ο έμπιστος και αντικαταστάτης του Κατόνε, Τόνι Μόες Βόλτε.

Ο Ρόστλερ άνοιγε τότε τo στόμα του και ζουτσομύτλωνε τους πελάτες, δίνοντας έτσι άφθονο ύλικό στον μεγάλο δραματογράφο.

Μεταξύ των άστέρων του κινηματογράφου είνε γνωστόν ότι ο Σαρλώ είχε χαρίσει επί ένα διάστημα άμέριστη την έμπιστοσύνη του στην Κλαίρη Σέριδαν, την πνευματώδη Άγγλίδα συγγραφέα και γλύπτρια, η όποια έγύριζε δλο τον κόσμο για να πάρη συνεντεύξεις από τις μεγαλύτερες προσωπικότητες της εποχής και να τους κάνει την προτομή τους. Όταν έπηγε στην Άμερική, η Σέριδαν γνώρισε τον Σαρλώ και αναπτύχθηκε μεταξύ τους ένας σύνδεσμος, ο όποιος ήταν βέβαια κάτι περισσότερο από άπλη φίλια, αφού είχε ως άποτέλεσμα τo ταξείδι του διασημόν κομμωκό και της καλλιτέχνης σε μιá ρομαντική έξοχη και την άπομόνωσί τους επί άρκετό διάστημα σε μιá θώραία βίλλα. Ο Σαρλώ και τώρα ακόμη μιλάει με τη μεγαλειότητα έκτίμησι για την κυρία Σέριδαν, πράγμα που δεν κάνουν όλοι οι άνδρες για όλες τις κατά καιρούς γνωριμιές τους.

Εκεί που από τo ένα μέρος ύπηρχε μόνο ειλκιρνής φίλια και έμπιστοσύνη και από τo άλλο θεομύδος και φλογερός έρωτος, ήταν μεταξύ της γοήσης Γκρέττας Γκάρμπο και του διασημόν σκηνοθέτου Μωρίς Στίλλερ. Ο Στίλλερ άντελήφθη πρώτος την άξια της Γκρέττας Γκάρμπο, την πήγε από την Εύρώπη στην Άμερική και της έδωσε την πρώτη ώθησι πούς τη δόξα. Ο θεομύδοτός του πόθος κατόπιν όλων αυτών, ήταν να τού χαρίση η Γκρέττα κάτι παραπάνο από τη φίλια της, μιá εκείνη δεν έβλεπε στο πρόσωπό του παρά μονάχα τον προστάτη και τον έμπιστο και η δεν άντελευδάνετο τον έρωτά του ή δεν μπορούσε ν' άνταποκριθή σ' αυτόν. Τo γεγονός είνε ότι ο Στίλλερ πέθανε κυριολεκτικώς από άπειρασία και μαρασμό για τo άτιχο ασθματά του πούς τη γυναίκα εκείνη που έκανε διάσημη και η όποια δεν θέλησε να τού δείξη την εύγνωμοσύνη της με τόν τρόπο που έπαθμοισε αυτός.

Επίσης η Ξανθή και λεπτή Λίλιαν Γκίς, η άλησημόνητη πρωταγωνίστρια της «Λευκής Άδειφης» και τόν «Αίω Όσφρανόν», είχε ως έμπιστο και σύμβουλό της τόν κριτικό Γεώργιο Νάθαν. Μαζύ του συζητούσε κάθε νέο έργο που επρόκειτο να παίξη, μαζύ του μελετούσε τόν ρόλο της και έβαλίζετο πολύ περισσότερο στις διέξες του συμβουλές παρά σταυ έπευθίνον σκηνοθέτου της.

Ένας άλλος πάλιν Άμερικανός, ο Κοφτίς Μέλνις, ύπηρξε επί χρόνια πολλά ο πολύτιμος φί-

πολλά από τα καλύτερά τους έργα τo άφείλονο στη δική τους έμπνευσι και στην καθοδήγησή τους. Ο μόνος από τους συγγραφείς που ήταν έντελώς κλεισμένος στον έαυτό του και δεν άνοιγε την καρδιά του σε κανέναν, ήταν ο πούσ όλίγου άποθανόν διάσημος Αύστριακός δραματικός Άρθουρος Σνίτσλερ. Ένας μονάχα μπορεί να χωρηθή ότι είχε κερδίσει την έμπιστοσύνη του Σνίτσλερ για ένα διάστημα. Ο... θρωρός ενός Ξενοδοχείου του Σέμεριγκ, δνόματι Ρόστλερ. Όταν λοιπόν πήγαν ο Σνίτσλερ στο Σέμεριγκ, καλούσε τόν Ρόστλερ και τού ζητούσε πληροφορίες για τούς διαφόρους πελάτας, προκειμέν ο υ να τούς χρησιμοποιήση ως τύπους σε κανένα καινούργιο του έργο.

λος και έμπιστος του Χάρολδ Λούδ και του Σαρλώ. Ο έξυπνότατος και πολυμήχανος αυτός άνθρωπος είχε έπονομασθεί «ο άνθρωπος με τις δέκα χιλιάδες ιδέες» και πραγματικώς ήταν άνεξάντηλος στο να έρευνήση άστειά και να κάνει φράσες. Τα άστειότερα και τα πιο πετυχημένα κινηματογραφικά κόλπα των δύο μεγάλων κομμωκόων της όθνης, δεν άφείλονο στη δική τους πρωτοβουλία, αλλά στην έμπνευσι του Μέλνις. Μολαταύτα, σαν άληθινός φίλος, ο Μέλνις έμεινε στη σιά και άφησε στους άλλους τον θρίαμβο και τη δόξα.

Κι' ο Καρούζο, ο μέγας τενορός, είχε επί χρόνια πολλά ως έμπιστό του την Ιταλίδα φίλη του Άδδα Γκασέτι. Κάθε νέο ρόλο που άνελάμβανε, θα τόν μελετούσε πρώτα μαζύ της και θ' ακολουθούσε πιστά όλες τις συμβουλές. Μόνον όταν εκείνη τού έλεγε ότι ήξερε στην έντέλεια τόν ρόλο του, έδήλωνε ο Καρούζο ότι ήταν έτοιμος να έμφανιστή πού του κοινού.

Ο θρωρός ενός Ξενοδοχείου του Σέμεριγκ, Ρόστλερ, ο μόνος άνθρωπος στον όποιον ο δραματογράφος Άρθουρος Σνίτσλερ έμπιστευόταν τα σχέδια των έργων του.

Έχουν όμως και οι λήσταρχοι τούς έμπιστους των. Και όχι μόνον οι λήσταρχοι των ελληνικών όρών, αλλά και οι φραγοφορεμένοι των ευρωπαϊκών μεγαλουπόλεων. Η έμπιστη του βασιλέως των Γκάνγκστερ Τζάκ Ντάιμοντ, ήταν η πεντάμορφη Μάριον Ρόμπερτ, μιá από τις πιο χαριτωμένες χορεύτριες της Νέας Υόρκης. Μολοντί παντρεμένος και πατέρας πολλών παιδιών, ο Ντάιμοντ αισθανόταν για τη Ρόμπερτ όχι μόνον άπλη άγάπη, αλλά και άκρα έμπιστοσύνη. Κι' εκείνη όμως είχε φανεί άνταξία σύντροφος του Ντάιμοντ. Έκλεβε μαζύ του, ακότινε μαζύ του, άραζε, λεηλατούσε. Άλλά στο τέλος, όταν είδε πως ο Ντάιμοντ βοικώταν σε οικονομικές δυσχέρειες και δεν μπορούσε να της δώση άρκετά λεπτά, έλαβε μέρος σε μιá συνομωσία εναντίον του και συνέταξε κι' αυτή στη δολοφονία του.

Ο άλλος διάσημος κακοποιός του Σικάγου Άλ Κατόνε έχει έναν άξιο έμπιστο και φίλο που για χάρι του πέφτει και στη φωτιά. Αυτός είνε ο Τόνι Μόες Βόλτε. Μιάνει στη φυλακή εις αντικατάστασι των

Κατόνε, διοργανώνει επιθέσεις ενόνομάτι του, μωσαρεύεται με τo φύλα και Κατόνε και κάνει τούς αστυνομικούς να τόν κληρούν επί όρες νοικίζοντας πως έχουν να κάνουν με τόν βασιλέα των λαθροεμπόρων. Ός άντάλλαγμα όμως έχει την άπόλυτη έμπιστοσύνη του Κατόνε και τo μεριδίό του στα κέρδη της συμμοσίας είνε άρκετά σεβαστό.

Και για να τελειώνουμε, μεγάλη έμπιστοσύνη έδειχνε και ο άλιότε δημοσχος της Βιέννης Λίγκερ στον θαλαμηπόλο τόν Πουμέρα. Ο Πουμέρα ήταν έξέλιος που καθήρτιζε τόν κατάλογο των προσώπων που θα δεχόταν εις άκρόσιν ο δημαρχος και αν ήθελε κανείς να πετύχη πιότε από τόν Λίγκερ, έπρεπε προτίστω να τού έχη καλά με τόν θαλαμηπόλο του. Οι Βιεννέζοι είχαν κολλήσει στον Πουμέρα τo παρατσούκλι «παράδημαρχος» κι' αυτός ανι να προσβάλλεται για τόν χωματηριισμό, θεοφοδσε άπεναντίας τολμώ κολακευμένο τόν έαυτό του.

Τόσο οι μεγάλοι, όσο και οι μικροί και ταπεινοί άνθρωποι, δεν υποροφν να κáιονο χωρίς έμπιστους. Και είνε άπολύτως ηρωλογημένο αυτό, Μας χωριάζετα πάντα ένας πολύ δικός μας άνθρωπος για να τού άνοιγουμε την καρδιά μας. Δεν υποροφμε να ζήσουμε έντελώς μόνον. Είνε άδυναμία αυτό; Κέρδος η Ξημία; Κατά τις περιστάσεις, σως άπαντούμε.

Η Γκρέττα Γκάρμπο και ο έμπιστός της Μωρίς Στίλλερ, ο όποιος άνεκάλυπε τo ταλέντο της ένσω ακόμη ήταν άγνωστη και την έπηγε στην Άμερική.